

BETH HABAD MARSEILLE CENTRE

MEGUILA

POURIM

|Autrefois et Aujourd'hui

D'après les commentaires du Rabbi de Loubavitch, Rabbi Mena'hem M. Schneerson

COMMÉMORÉS & RÉALISÉS

Parmi les Mitsvot de Pourim, nous trouvons la lecture de la Meguila - le livre d'Esther - où le miracle de Pourim est raconté.

Le Talmud nous enseigne que “celui qui lit la Meguila en arrière n'a pas accompli son obligation”. Le Baal Chem Tov explique que “en arrière” ne signifie pas seulement “en commençant par la fin”. Cela veut dire aussi que, celui qui lit la Meguila simplement comme une histoire ancienne, a manqué l'essentiel.

L'histoire de Pourim s'adresse à notre monde et à notre temps. Comme la Méguila elle-même le proclame : lorsque nous célébrons Pourim chaque année, les événements miraculeux qui s'y déroulèrent sont “commémorés et réalisés” dans notre vie.

HAMAN, AUJOURD'HUI & AUTREFOIS

Il n'est pas nécessaire de chercher longtemps pour trouver les héritiers modernes d'Haman. Aujourd'hui, comme dans le passé, certains veulent faire du peuple juif leur bouc émissaire et, D.ieu nous en préserve, cherchent à l'effacer de la surface de la terre. Mais, chaque fois qu'ils se lèvent pour nous détruire, la Main miraculeuse de D.ieu fait échouer leurs plans.

DE DÉLIVRANCE EN DÉLIVRANCE

Tout au long de notre histoire, nous avons vu des miracles. Malgré des siècles de persécution, nous avons survécu et prospéré, grâce à D.ieu. Nous sommes pourtant restés en exil pendant près de 2000 ans, espérant et priant pour la Délivrance finale et complète, celle qui mettra un terme pour toujours aux souffrances et à l'exil. Puisse l'observance de Pourim être un précurseur de la venue de Machia'h dont l'arrivée imminente apportera une vie meilleure à toutes les nations du monde.

les 4 mitzvot Pourim

ECOUTER LA MEGUILA

1

Faisons du bruit lorsque le nom d'Aman retentira afin d'effacer son souvenir. N'hésitons pas à dire à nos enfants que Pourim est le seul moment de l'année où faire du bruit est une **mitzva**.

Pourim met à l'honneur l'unité et l'**amitié** entre les juifs ; envoyons à un ami un **cadeau** composé de **2 aliments** différents via un intermédiaire.

2

ENVOYER DES CADEAUX

DONNER LA CHARITE

3

Préoccupons-nous de ceux qui sont dans le besoin en donnant directement à au moins **2 pauvres**. Si l'occasion ne se présente pas, mettons quelques pièces dans la **Tsédaka**.

Réjouissons-nous autour d'un repas festif **avant 18h37** pour célébrer le **Michté** de Pourim dans une ambiance chaleureuse.

4

PRENDRE UN REPAS DE FETE

Pourim *en bref*

Il y a des milliers d'années, régnait dans l'ancienne Perse dans la ville de Chouchane (Suse), le **roi Ahachvéroch** avec sa **reine Vashti**. Comme le roi et Vashti ne s'entendaient plus, il décida de la tuer. C'est ainsi que le roi Ahachvéroch s'est mis à la recherche d'une nouvelle épouse.

Toutes les plus belles femmes du pays se sont présentées à lui. Mais, son regard ne s'est posé que sur une seule. C'était la Juive Esther. Elle n'avait ni père, ni mère et fut élevée par son oncle **Mordehaï** qui l'aimait comme son propre enfant.

Esther était gracieuse et belle, mais aussi très intelligente. C'est pourquoi, le roi s'est épris d'elle et l'a épousée. L'un des hommes les plus puissants de la cour du roi était **Haman, une personne méchante et très rusée**, qui ordonna à tout le royaume de s'incliner devant lui. Mais Mordehaï refusa car il ne s'inclinait que devant D.ieu.

Haman est alors devenu très furieux et a juré de tuer le Juif Mordehaï, mais aussi tous les Juifs du royaume. Il tira au sort le jour où serait exterminé tous les juifs. Le sort tomba sur le treizième jour du mois d'Adar. Il demanda la permission de réaliser son plan odieux au roi Ahachvéroch qu'il consentit. Quand Mordehai l'a appris, il fut gagné par une grande peur, et par désespoir, il ne sut quoi

faire. Alors, il s'est souvenu, soudainement, que sa nièce Esther, la reine, était la seule qui pouvait encore l'aider.

Il l'informa de ce qui était arrivé et il poursuivit ainsi :

- *Va chez le roi et dis-lui qu'il doit empêcher cela. Raconte-lui que toi aussi, tu es Juive.*

Esther, très affligée, a répondu :

- *Quiconque se rendant chez le roi sans que le roi le lui ait demandé, doit mourir et peu importe qui est la personne.*

Esther est allée dans ses appartements et s'est préparée en priant et en jeûnant pendant trois jours. Son oncle Mordehaï et tout le peuple juif en ont fait de même. Puis, Esther a enfilé ses plus beaux vêtements et s'est rendue chez le roi.

Quand son regard s'est posé sur elle, cela a touché son cœur et il lui a dit :

- *Chère Esther, n'aie pas peur, dis moi quel est ton désir ?*

Esther a repris courage et lui a répondu :

- *Mon cher Roi, je te prie d'inviter demain Haman pour dîner et je te ferai alors part de mon désir.*

Et le Roi a fait ce qu' Esther lui avait demandé. Quand la nuit fut arrivée, le roi Ahachvéroch ne put dormir. Ainsi, il prit son livre où

étaient consignées toutes les choses importantes qui s'étaient passées à la cour. Il y était écrit que deux de ses domestiques avaient eu le plan de le tuer. Le Juif Mordehaï qui avait découvert ce complot avait alors sauvé la vie du roi... Le roi remarqua qu'il n'avait pas récompenser Mordehaï.

Ainsi, il fut venir Haman et lui demanda :

- *Comment récompenserais-tu un homme que le roi veut particulièrement honorer ?*

Haman qui croyait que c'était pour lui-même a répondu :

- *Je lui donnerai les vêtements les plus chers, parsemés de pierres précieuses et de diamants, et le ferai mené sur le cheval du roi dans la cour du palais, et on annoncera à haute voix "Voyez, c'est ce qui arrive à un homme qu'un roi veut particulièrement honorer !".*

Alors, le roi décida :

- *Maintenant va et fais tout ceci avec le bon Mordehaï.*

Et c'est ainsi que cela s'est passé.

Le soir même, Haman est venu au dîner, comme Esther l'avait souhaité. Quand ils étaient maintenant assis à table, le roi pria Esther d'exposer son désir. Esther s'est levée et a raconté au roi le serment terrible qu'avait fait Haman, à savoir de tuer tous les Juifs, et qu'elle-même était Juive.

Quand le roi apprit cela, il se fâcha contre Haman et dit :

- *Tout ce que tu voulais infliger à ces gens, c'est ce qui va t'arriver à partir de maintenant !*

Esther se dépêcha de se rendre chez Mordehaï, et lui fit part de l'heureuse nouvelle, qu'elle et tous les Juifs étaient maintenant sauvés. La joie, la lumière, la gaieté et l'honneur étaient de retour chez les Juifs.

Ils étaient tellement heureux qu'ils ont décidé :

- *Pour remercier de notre sauvetage, nous célébrerons une fête chaque année le treizième jour du mois d'Adar.*

Cette fête, nous l'appelons Pourim, et nous nous réjouissons de notre bon destin.

מגילת אסתר

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: **ב** בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על פסא מלכותו אשר בשושן הבירה: **ג** בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: **ד** בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: **ה** ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:

ו חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: **ז** והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: **ח** והשתיה כדת אין אגס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש:

ט גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: **י** ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש:

יא ויהי ביום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: **יב** אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה:

מגילת אסתר

לו לבת: **ח** ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים: **ט** ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: **י** לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:

יא ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: **יב** ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:

יג ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ונתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: **יד** בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: **טו** ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראייה:

כ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: **כא** וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: **כב** וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

פרק ב

א אחר הדברים האלה כשד חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: **ב** ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: **ג** ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: **ד** והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן **ה** איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: **ו** אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל:

ז ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה פת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי

ד ויהי באמרם [כאמרם] אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי:

ה וירא המן כי אין מרדכי פֶּרַע ומשתחוה לו וימלא המן חמה:

ו ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי: **ז** בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:

ח ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפֶּרֶד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: **ט** אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אֶשְׁקוּל על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: **י** ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צֶרַר היהודים: **יא** ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו פטוב בעיניך: **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו יכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך:

טז ותלקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: **יז** ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: **יח** ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך:

יט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: **כ** אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: **כא** בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתו ותָּרַשׁ שְׁנֵי סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש: **כב** ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: **כג** ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

פרק ג

א אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: **ב** וכל עבדי המלך אשר בשער המלך פֶּרַעִים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: **ג** ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:

לשקול על גנזי המלך ביהודיים [ביהודים] לאבדם: **ח** ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמדם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: **ט** ויבוא התד ויגד לאסתר את דברי מרדכי: **י** ותאמר אסתר להתד ותצוהו אל מרדכי:

יא כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: **יב** ויגידו למרדכי את דברי אסתר: **יג** ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מפל היהודים: **יד** כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות:

טו ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: **טז** לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונעלתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: **יז** ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהו עליו אסתר:

יח ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: **יט** פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה:

כ הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשטות והעיר שושן נבוכה:

פרק ד

א ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוף העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה: **ב** ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: **ג** ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:

ד ותבואינה [ותבואנה] נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שכו מעליו ולא קבל: **ה** ותקרא אסתר להתד מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: **ו** ויצא התד אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: **ז** ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן

פרק ה

כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: **יב** ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: **יג** וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: **יד** ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ:

פרק ו

א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **ב** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש:

ג ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: **ד** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו:

ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: **ו** ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני:

א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:

ב ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:

ג ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה: **ד** ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו:

ה ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: **ו** ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: **ז** ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: **ח** אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:

ט ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:

י ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: **יא** ויספר להם המן את

מגילת אסתר

וּתְנַתֵּן לָךְ וַיִּמָּה בַקֶּשֶׁתְךָ עַד חֲצִי
הַמַּלְכוּת וַתַּעַשׂ: **ג** וַתַּעַן אֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מִצְאָתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב
תִּנָּתֶן לִי נִפְשִׁי בְשִׂאלָתִי וְעַמִּי
בְּבִקְשָׁתִי: **ד** כִּי נִמְכְּרָנוּ אֲנִי וְעַמִּי
לְהִשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאָבֵד וְאֵלֹו
לְעִבְדִים וּלְשִׁפְחוֹת נִמְכְּרָנוּ
הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אִין הֲצַר שׁוּה בְּנֹזֶק
הַמֶּלֶךְ:

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֹוּשׁ וַיֹּאמֶר
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה
הוּא אֲשֶׁר מְלֹאוֹ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: **ו**
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הֵמֶן
הָרַע הַזֶּה וְהֵמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַמַּלְכָּה: **ז** וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ
מִמִּשְׁתָּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת וְהֵמֶן
עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָהּ אֵלָיו
הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ:

ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְאֶל
בַּיִת מִשְׁתָּה הַיַּיִן וְהֵמֶן נָפַל עַל
הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ הֲגַם לִקְבוּשׁ אֶת הַמַּלְכָּה
עַמִּי בְּבַיִת הַדְּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ
וַיִּפְּגֵי הֵמֶן חַפְזִי:

ט וַיֹּאמֶר חֲרַבּוּנָה אֶחָד מִן
הַסְּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעַץ
אֲשֶׁר עָשָׂה הֵמֶן לְמַרְדְּכִי אֲשֶׁר דָּבַר
טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עָמַד בְּבַיִת הֵמֶן גְּבוּהָ
חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהֵו
עָלָיו:

י וַיִּתְּלוּ אֶת הֵמֶן עַל הָעַץ אֲשֶׁר
הֵכִין לְמַרְדְּכִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְחָה:

יא וַיֹּאמֶר הֵמֶן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: **יב** וַיִּבְיֹאוּ לְבוּשׁ
מַלְכוּת אֲשֶׁר לְבוֹשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס
אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר נָתַן
כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֵאשׁוֹ: **יג** וַתִּתֵּן
הַלְבוּשׁ וְהַסוּס עַל יַד אִישׁ מִשְׁרֵי
הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים וְהַלְבִּישׁוּ אֶת
הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ
וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל הַסוּס בְּרָחוֹב הָעִיר
וְקִרְאוּ לִפְנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: **יד** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהֵמֶן מִהָרַק אֶת הַלְבוּשׁ
וְאֶת הַסוּס כְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ וַעֲשֶׂה כֵן
לְמַרְדְּכִי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ אֶל תִּפְּל דָּבַר מִכָּל אֲשֶׁר
דְּבַרְתָּ:

טו וַיִּקַּח הֵמֶן אֶת הַלְבוּשׁ וְאֶת
הַסוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת מַרְדְּכִי וַיַּרְכִּיבֵהוּ
בְּרָחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לִפְנָיו כִּכָּה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ: **טז** וַיּוֹשֵׁב מַרְדְּכִי אֶל שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן נִדְחָף אֶל בַּיִתוֹ אֲבָל
וַחֲפוּי רֵאשׁ: **יז** וַיִּסְפֹּר הֵמֶן לְזָרֵשׁ
אִשְׁתּוֹ וְלִכָּל אֲהֻבָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר
קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ
אִשְׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְּהוּדִים מַרְדְּכִי
אֲשֶׁר הַחֲלוּת לְנַפְל לִפְנָיו לֹא תוּכַל
לוֹ כִּי נָפוּל תִּפּוּל לִפְנָיו: **יח** עוֹדֵם
מַדְבָּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ
וַיִּבְהִלוּ לְהַבִּיא אֶת הֵמֶן אֶל
הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

פרק א

א וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֵמֶן לְשִׁתּוֹת עִם
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: **ב** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתָּה
הַיַּיִן מֵה שִׂאלָתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מְרֻדְכִי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדָּו וְעַד כּוֹשׁ שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִשְׁנוֹ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם:

וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הַרְצִיִּים בְּסוּסִים רַכְבֵּי הַרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּגֵי הַרְמָכִים:

וְאֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעַמֵּד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּת וּלְאַבֵּד אֶת כָּל חַיִּל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְיָוִם אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר: וַיִּפְתְּשׁוּן הַכְּתָב לְהַנְתֹּת דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים וְלִהְיוֹת הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] עֲתוּדִים [עֲתִידִים] לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאִיְבֵיהֶם: וְיָד הַרְצִיִּים רַכְבֵּי הַרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדְּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה:

וּמְרֻדְכִי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר וְעֶטְרֵת זָהָב גְּדוּלָה וְתַכְרִיף בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה:

וְלַיהוּדִים הִיטָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן וִיקָר: וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מְגִיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאָרֶץ מִתִּיְהוּדִים כִּי נָפַל פַּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם:

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הַמֶּן צָרֵר הַיְהוּדִים [הַיְהוּדִים] וּמְרֻדְכִי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא לָהּ: וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבְעָתוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהַמֶּן וַיִּתְּנָה לְמְרֻדְכִי וְתָשֵׁם אֶסְתֵּר אֶת מְרֻדְכִי עַל בֵּית הַמֶּן: וְתוֹסֵף אֶסְתֵּר וְתַדְבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִפְּל לִפְנֵי רַגְלָיו וְתִבְדֵּךְ וְתִתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן הָאֲגִי וְאֶת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים:

וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׂרְבֻט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וְתֹאמַר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְאֵתִי חַן לִפְנָיו וְכֹאֶר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מַחְשַׁבְתַּת הַמֶּן בְּן הַמַּדְתָּא הָאֲגִי אֲשֶׁר כְּתָב לְאַבֵּד אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ:

כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאֶבְדֹן מוֹלְדָתִי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֶרֶשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמְרֻדְכִי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הַמֶּן נִתְּתִי לְאַסְתֵּר וְאֹתוֹ תִּלְווּ עַל הָעַץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יְדוֹ בַּיְהוּדִים [בַּיְהוּדִים]: וְאַתֶּם כְּתַבוּ עַל הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כְּתָב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתּוּם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהַשִּׁיב: וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בְּעֵת הַהִיא בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ

מגילת אסתר

פרק ט

המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: **יד** ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: **טו** ויקהלו היהודיים [היהודים] אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבצה לא שלחו את ידם: **טז** ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבצה לא שלחו את ידם: **יז** ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:

יח והיהודיים [והיהודים] אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **יט** על כן היהודים הפרוזים [הפרזים] הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: **כ** ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: **כא** לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: **כב** כימים אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה

א ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם:

ב נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: **ג** וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: **ד** כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול:

ה ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם: **ו** ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: **ז** ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: **ח** ואת פורתא ואת אדליא ואת ארדתא: **ט** ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא: **י** עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבצה לא שלחו את ידם: **יא** ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: **יב** ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתנו לך ומה בקשתך עוד ותעש: **יג** ותאמר אסתר אם על

מגילת אסתר

כט ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: **ל** וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: **לא** לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: **לב** ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:

פרק י

א וישם המלך אחשורוש [אחשורוש] מס על הארץ ואיי הים: **ב** וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: **ג** כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

si minyan, dire la braha entre crochet

ברוך אתה י-הנה א-להינו מלך העולם. הרב את ריבנו. והדן את דיננו. והנוקם את נקמתנו. והנקרע לנו מצרינו. והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו. ברוך אתה י-הנה. הנקרע לעמו ישראל מכל צריהם. האל המושיע

שושנת יעקב צהלה ושמחה, בראותם יחד תכלת מרדכי. תשועתם היית לנצח, ותקנתם בכל דור נדור, להודיע שכל קנייה לא יבשו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך. ארור המן אשר בקש לאבדי, ברוך מרדכי היהודי, ארורה זרש אשת מפחידו, ברוכה אסתר בעדי, ארורים כל הרשעים, ברוכים כל הצדיקים, וגם חרבונה זכור לטוב.

ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:

כג וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: **כד** כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם:

כה ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ: **כו** על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם:

כז קימו וקבל [וקבלו] היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:

כח והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

quelques lois sur Pourim

faire un **DON**
à au moins 2 pauvres

prendre un **REPAS**
de fête

donner un **CADEAU**
alimentaire

écouter la **MEGUILA**

2 fois - le soir (la veille) et la journée

être **attentif** à chaque mot

faire du bruit aux endroits qui conviennent

coutume Habad : faire du bruit uniquement lorsque le nom d'Haman est suivi d'un qualificatif comme "Haman ben Hamdata"

écouter les bénédictions prononcées par l'officiant
et dire "Amen" avec l'intention de s'acquitter de la Mitsva

pendant la bénédiction de "**Chéhé'yanou**", penser à toutes les Mitsvot de la fête

l'officiant prononce les bénédictions suivantes

ברוך אתה י-הוה א-להינו מלך העולם. אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה (אמן):

Barouh' ata ado-naï élo-énou méleh' aholam acher kidechanou bemitsvotav vétsivanou al mikra meguila

ברוך אתה י-הוה א-להינו מלך העולם. שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה (אמן):

Barouh' ata ado-naï élo-énou méleh' aholam chéassa nissim laavoténo bayamim ahem bazémene azé

ברוך אתה י-הוה א-להינו מלך העולם. שחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה (אמן):

Barouh' ata ado-naï élo-énou méleh' aholam chéhé'yanou véki'yémanou véhiguianou lazémene azé

bonnes fetes
de
pourim

Beth Habad Marseille Centre
Rav Yossef Elgrishi
22 rue st suffren - 13006
06 52 23 77 41

w w w . b h m 6 . f r